

[Justitsministeren.]

for noget af det, der omfattes af § 1, nemlig Sprængstoffer. Men naar en Kommunalbestyrelse skal bruge Sprængstoffer til Vejanlæg eller lignende, er det ikke noget stort administrativt Omsvøb at skrive til Justitsministeriet og saa faa Tilladelsen til at købe det Kvantum, som de har Brug for; og at dette skulde fordyre Administrationen, kan der slet ikke være Tale om. Jeg mener derfor, at det er rigtigst, at § 4, 2det Stykke, bliver affattet saaledes, som det her er foreslaaet, og at altsaa kun Statsmyndigheder faar Lov til at anskaffe Vaaben og Sprængstoffer.

§ 8 kan ikke paa nogen Maade lægge Hindringer i Vejen for dansk Industri; de Offentliggørelser, som kan finde Sted i Henhold til denne Paragraf er ikke af en saadan Beskaffenhed, at Industrien kan lide det mindste derved.

Saavel det ærede Medlem Hr. Nørskov som det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fandt, at Bestemmelsen i § 10 ikke burde findes, og henviste til, at man jo i Tjenestemandsloven kunde træffe almindelige Bestemmelser om, i hvilket Omfang Statstjenestemænd kunde sidde i Ledelsen af Vaabenfabrikker. Jeg maa dertil sige, at det efter min Mening tværtimod er naturligt, at der træffes en særlig Bestemmelse overfor et saadant særligt Forhold. Det er ikke alle Regler om Tjenestemænds Beskæftigelse i Virksomheder, der staar i Tjenestemandsloven; der er f. Eks. i Loven af 1925 om Statsbanernes Ordning et Forbud mod, at visse Direktører inden for Statsbanerne har nogen Tilknytning til Privatbaner eller i det hele taget Befordringsforetagender.

Naar denne Bestemmelse her bringes i Forslag, maa man lægge Mærke til — hvad vist i øvrigt det ærede Medlem Hr. Nørskov ogsaa sagde —, at det er en ganske kategorisk Bestemmelse. Enhver Bestemmelse om Tjenestemænds Tilladelse til at være beskæftiget udenfor deres Tjenestestilling, som er optaget i den almindelige Tjenestemandslov, maa næsten altid ledsages af en Dispensationsbestemmelse; men denne Bestemmelse her skal netop være kategorisk, der er ingen Dispensationsbestemmelse, og der skal heller ingen være. Ogsaa det begrundes en ganske særlig Bestemmelse her. Det, der er sket i den sidste Tid, de Plum'ske Affærer, som jo ogsaa omfatter Rekylfabrikation, og i det hele taget Forholdene her i Landet, gør det velbegrundet, at man nu træffer en saadan kategorisk Bestemmelse om, at danske Tjenestemænd ikke maa ind-

tage Stilling inden for Selskaber, som tilvirker Vaaben.

Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft spurgte, hvorledes det skulde forstaaes, naar der i § 7, 3., staar, at Instrumenter og Apparater ikke maa udføres uden Tilladelse fra Justitsministeren, om det ogsaa skulde omfatte Maskiner? Det skal omfatte visse Arter af Maskiner, nemlig de Maskiner, „som udelukkende er forfærdiget til Fabrikation af Krigsammunition, til Fabrikation eller Reparation af Vaaben.“

Det staar der umiddelbart efter de Ord, som det ærede Medlem har citeret, og i det Omfang falder altsaa Maskiner, Apparater og Instrumenter ind under Bestemmelsen. Jeg mener, det staar ganske klart, og det vil det ærede Medlem vist ogsaa give mig Ret i, naar han læser Bestemmelsen en Gang til.

Dernæst spurgte det ærede Medlem mig, om jeg i Anledning af dette Lovforslag havde ført Forhandlinger med de Industrier her i Landet, som fabrikerer Vaaben og Sprængstoffer. Det har jeg ikke gjort, og det har jeg ikke haft nogen Grund til, eftersom det ikke er noget nyt Lovforslag, der foreligger, men et Forslag, som i vidt Omfang hviler paa de Forslag, som tidligere har været fremlagt. Derfor havde jeg ingen formel Aarsag dertil, og jeg havde heller ingen reel Grund, idet det er min bedste Overbevisning, at dette Lovforslags Vedtagelse ikke vil skade den danske Vaabenindustri; thi den vil, hvis den ikke skal drives illoyalt overfor Danmarks internationale Interesser, være nødt til at holde sig indenfor de Grænser, som dette Lovforslags Vedtagelse vil give Justitsministeren Myndighed til at opretholde.

Pürschel: Jeg har bedt om Ordet for at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til de frivillige Korps' Stilling. Jeg føler mig særlig kaldet dertil, fordi jeg mere end noget andet Medlem af den danske Rigsdag har gjort et Arbejde i disse Korps og regner det for noget af det bedste, jeg overhovedet har gjort.

Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen sagde, og dertil sluttede den højtærede Justitsminister sig, at der krævedes en særlig Begrundelse for at give disse Korps en Særstilling, der kræves ikke nogen Begrundelse til den anden Side. Men det viser sig dog, at Ministeriet har fundet det nødvendigt at give en Begrundelse, og den er givet i Bemærkningerne til § 4 og gentaget af Justitsministeren her.